

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 433
van **BJÖRN RZOSKA**
datum: 27 februari 2017

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Gedeputeerden - Controle vergoedingen

De laatste weken staan vergoedingen die politici ontvangen, voor naast hun mandaat uitgeoefende activiteiten, in het oog van het maatschappelijk debat. Ook gedeputeerden komen mee in het vizier. Nochtans is het statuut van gedeputeerden duidelijk omschreven in de desbetreffende regelgeving. Ik verwijs hier letterlijk naar artikel 68:

"Artikel 68: statuut gedeputeerde

Tot 2 december 2018

§1. De gedeputeerden genieten ten laste van de provincies een [vergoeding] (decreet 30 april 2009, BS 19 juni 2009), waarvan het bedrag gelijk is aan de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement.

In geval van verhindering of schorsing overeenkomstig artikelen 48 en 69 wordt het aan het ambt verbonden [vergoeding] (decreet 30 april 2009, BS 19 juni 2009) toegekend aan diegene die het verhinderde of geschorste lid van de deputatie vervangt. De verhinderde of geschorste gedeputeerde ontvangt geen vergoeding voor de periode van verhindering of schorsing.

[Als een provincieraadslid een gedeputeerde vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt hem, onverminderd het tweede lid, die vergoeding betaald. Als een provincieraadslid de vergoeding van de gedeputeerde ontvangt, vervalt die van de gedeputeerde.] (decreet 30 april 2009, BS 19 juni 2009)

§2. De gedeputeerden ontvangen een forfaitaire onkostenvergoeding die alle kosten, verbonden aan de uitoefening van het ambt, dekt. Het bedrag van de onkostenvergoeding is gelijk aan de forfaitaire vergoeding die voor de in het raam van het mandaat van Vlaamse volksvertegenwoordiger gemaakte kosten wordt toegekend.

Gedeputeerden die buiten de provinciehoofdplaats verblijven, ontvangen evenwel een reiskostenvergoeding overeenkomstig de door de provincieraad vastgestelde regels.

Diegene die een gedeputeerde vervangt, met toepassing van §1, tweede of derde lid, ontvangt de forfaitaire onkostenvergoeding vermeld in het eerste lid. In voorkomend geval heeft hij recht op de reiskostenvergoeding vermeld in het tweede lid. De gedeputeerde heeft dan, voor de duur van de vervanging, geen recht op een forfaitaire onkostenvergoeding, noch op een reiskostenvergoeding.

§3. De gedeputeerden mogen, buiten de in dit artikel vastgestelde vergoedingen, geen bijkomende vergoedingen genieten ten laste van de provincie en de extern verzelfstandigde agentschappen van de provincie [en hun filialen] (decreet 30 april 2009, BS 19 juni 2009), om welke reden of onder welke benaming ook.

§4. Het bedrag van de vergoedingen, salarissen of presentiegelden die gedeputeerden

ontvangen als bezoldiging voor naast hun mandaat als gedeputeerde uitgeoefende activiteiten, mag de helft van het bedrag van de in §1 vastgestelde [vergoeding] (decreet 30 april 2009, BS 19 juni 2009) niet overschrijden. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, de salarissen of de presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, in aanmerking.

Als de grens vastgesteld in het eerste lid, wordt overschreden, wordt de som van de in het voorgaande lid vermelde vergoedingen, salarissen of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, verminderd tot het passende beloop.[Onder vergoedingen, salarissen en presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard dienen te worden begrepen:

1° presentiegelden ontvangen als lid van de gemeenteraad, als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn en als lid van de bestuursorganen van gemeentelijk extern verzelfstandigde agentschappen en hun filialen;

2° presentiegelden ontvangen als lid van bestuursorganen van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking;

3° presentiegelden ontvangen als lid van bestuursorganen van sociale huisvestingsmaatschappijen als vermeld in het decreet houdende de Vlaamse Wooncode;

4° presentiegelden ontvangen als lid van bestuursorganen van de rechtspersonen als vermeld in artikel 195 van het Gemeentedecreet;

5° presentiegelden ontvangen als lid van bestuursorganen van rechtspersonen als vermeld in artikel 188;

6° presentiegelden ontvangen als lid van bestuursorganen van rechtspersonen als bedoeld in Titel VIII, Hoofdstukken I, II en III van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.] (decreet 30 april 2009, BS 19 juni 2009)

§5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen, onder dezelfde voorwaarden als de uittredingsvergoeding van de leden van het Vlaams Parlement.

§6. De gewezen gedeputeerden of hun rechtverkrijgende ontvangen een pensioen waarvan de provincieraad de voorwaarden en de wijze van toekenning vaststelt, zoals bepaald in artikel 105, § 5, van de Provinciewet."

1. Hoe wordt de controle uitgeoefend op de naleving van artikel 68, §4?
2. Gebeurt de controle jaarlijks of enkel bij het begin van een nieuwe provinciale zittingsperiode?
3. Wat gebeurt er indien de controle aantoon dat een gedeputeerde de grens in artikel 68, §4 overschrijdt?
4. Zijn er sinds 2012 al gedeputeerden geweest die de in artikel 68, §4 gestelde grens overschrijden?
5. Wat met vergoedingen en presentiegelden die gedeputeerden ontvangen vanuit een mandaat van een intergemeentelijk samenwerkingsverband dat niet valt onder het decreet IGS omwille van een zogenaamde 'ontwijkende' juridische figuur (cvba; NV van publiek recht, etc.)? Overweegt de minister het statuut van gedeputeerde in die zin aan te passen?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 433 van 28 februari 2017

van **BJÖRN RZOSKA**

1. De berekening van de vergoeding van een provinciale uitvoerende mandataris is een taak van de provinciale administratie. De betaling ervan gebeurt door de financieel beheerder na uitdrukkelijke betalingsopdracht van de provinciegriffier, die hiermee bevestigt dat de uitgave wettig en regelmatig is (artikelen 84 en 159 van het Provinciedecreet). Het komt m.a.w. de provinciegriffier toe om te controleren of de grens van artikel 68, §4 van het Provinciedecreet is gerespecteerd. De uitvoerende provinciale mandataris moet hiertoe 'onverwijld' zijn mandaten ter kennis brengen. Die mandatenlijst is determinerend voor het al of niet opvragen van de betrokken bedragen. Het is vanzelfsprekend dat wanneer een provinciale mandataris wordt gevraagd de noodzakelijke gegevens te bezorgen, hij/zij dat zo snel als mogelijk doet. De decreetgever heeft immers duidelijk een plafond voorgeschreven en dit plafond moet door iedereen worden gerespecteerd.

De provincieraadsleden kunnen hierop een controle uitoefenen. In uitvoering van artikel 30, §1 van het Provinciedecreet, hebben de provincieraadsleden inzagerecht in alle dossiers, stukken en akten van het provinciebestuur die het bestuur van de provincie betreffen.

2. Elke wijziging in het pakket aan mandaten van de gedeputeerden moet aanleiding geven tot een nieuwe controle van de provinciale administratie. Daartoe moet de mandataris elke wijziging uiteraard onmiddellijk meedelen aan de provinciegriffier.
3. Dit staat beschreven in hetzelfde artikel 68, §4 (tweede lid) dat de provinciale administratie moet uitvoeren. Decretaal is niet geregeld in welke volgorde de aftopping moet gebeuren.
4. Ik beschik niet over deze gegevens.
5. Op 24 februari 2017 heeft de regering het voorontwerp van decreet betreffende het lokaal bestuur principieel goedgekeurd. In dat ontwerp van decreet heb ik al voorstellen van begrenzing en transparantie over presentiegelden in filialen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden gedaan. Het is de bedoeling die voorstellen maximaal door te trekken naar het provinciedecreet en dus ook van toepassing te maken voor gedeputeerden. Wat de filialen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden betreft wijs ik voorts op de lopende werkzaamheden van het Vlaams Parlement en op mijn voorbereidend onderzoek ter zake. Dit zal ongetwijfeld resulteren in bijkomende maatregelen ten aanzien van de substructuren van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de mandaten die daar aan verbonden zijn. Het ligt voor de hand dat die maatregelen eveneens kunnen doorgetrokken worden naar het provinciedecreet en de uitvoerende mandatarissen van de provincie.